

Та си отиде Бояна,
 Си собра цвеке ружица,
 Си влезе въ църка Арангелъ,
 За да запалитъ свещица.
 Кога въ Арангелъ ми влезе,
 Стояну майкъ говоритъ:
 „Не бой съ стрино, не плачи,
 Не ти ъ Стоянъ умрено!

Нодзе-те му сѣ на потскокъ,
 Ръце-те му сѣ на преграпъ,
 Очи-те му сѣ на погледъ.
 Прибрала съ до юнака;
 Иѣ преграбило Бояна;
 Затвори църква Арангелъ,
 И си ѣ венча Бояна.

188.

Иво ключарджія и Асан-ага.

Що ми цвилитъ во темна зжидана?

Аль ъ зміа, али Самовила?

Да ъ зміа потъ каменъ би била,

Самовила во гора би била;

Туку ми ъ момче Асан-ага,

И ми цвилитъ и съ милно молитъ:

„А егиди, Иво ключарджія,

Подади ми дивитъ и калема,

И подай ми едно парче книга,

Да напишамъ тая бѣла книга,

Да ѣ пуцамъ свойдзъ стара майкъ,

Во зжидана коски ке оста'амъ.“

Съ измами Иво ключарджія,

Му подаде дивитъ и калема,

Му подаде едно парче книга.

Не ѣ пуци свойдзъ стара майкъ,

Тук' ѣ пуци своему побратиму:

„Хай егиди Имере бербере!

Да ме барашъ во темна зжидана,

От' во зжиданъ коски ке оста'амъ,

Да соберишъ трі'есетъ момчина,

Кой не пїѣтъ вино и ракіа,

Кой ми нематъ ни татко, ни майка,

Кой не знаитъ, како болитъ рана;

Да ми ходишъ Пелитеръ планина,